

ror paa Hemmelighedssystemet, det er klart. Kan man ikke stole paa det, er hele Institutionen forfæilet. Derfor har man ikke villet vige bort fra at fastsætte meget alvorlige Straffe for Forsømmelser eller Overtrædelser af Telegrafbedsmænd. Jeg antager ogsaa, at det ærede Medlem fra Frederiksberg (Schlegel) har ment at være meget beskedent i sine Fordringer med Hensyn til private Personer. Ogsaa der synes jeg, at han er gaaet noget for vidt. Man maa ikke forudsætte, at man vil lægge an paa at foruleiliggjøre Folk paa den allerhaardeste og hensynsløseste Maade, fordi Telegrafvæsenet har Seilighed til ved et Anlæg at føre sin Villie igjennem. Naar det ærede Medlem mener, at det er meget haardt, at det skal tillades Telegrafvæsenet at gaa over en Mand's Grund, saa vil jeg sige, at der staar udtrykkelig i samme Paragraf, at man ved et saadant Anlæg skal tage Hensyn — og jeg antager alt det Hensyn, som man kan — til den paagjældende Eiers Dufte, ja endog med Opoffelse af at forlænge Veien, naar den Private derved kan beskyttes mod et Indgreb i hans Eiendom, som han ikke ønsker. Søvrigt bliver jo Erstatningen for den paagjældende Beskadigelse her bestemt paa samme Maade som ved Jernbaneanlæg og mange andre lignende Institutioner, nemlig ved Taxation, og jeg kan ikke se, at der er noget saa overordentlig Sjældent deri. At den private Eier, over hvis Grund et Telegrafanlæg gaar, skulde have Tilladelse til at ødelægge det ved at plante Træer og Buske under det, som ville gjøre det ubrugeligt, naar de blive høje, kan jeg ikke anse rigtig. Jeg anser det tværtimod for at være en meget naturlig Regel, at hvor Telegrafanlæg en Gang ere tilstede, der maa de ogsaa beskyttes mod Overlast fra den paagjældende Grundeiers Side. Men det forekommer mig rigtig nok, at det ærede Medlem fra Falster (Drenthol) havde nogle Betæneligheder ved Bestemmelsen om, at man kunde forbyde at plante Allee ved Veie. Maaden, hvorpaa det er fremsat her, forekommer mig ogsaa noget stræng, men dette og andre Smaa-punkter antager jeg, at man uden stor Vanskelighed kan komme ud af, naar man iøvrigt anerkjender, at Telegrafvæsenets Nytte og Betydning i Meget beror paa, at der habes betryggende Regler for, at Anlæg kunne udføres, hvor der er Trang dertil, og kunne beskyttes, hvor det er nødvendigt. Jeg er af den samme Mening som det ærede Medlem her lige overfor (C. N. Hansen), at mange Steder ville Telefonanlæg kunne gavne Telegrafanlægene, men jeg vil sige

det ærede Medlem, at der ikke er nogen overordentlig stærk Betræbelse hos Regjeringen for at udvide Telegrafanlægene. De ere allerede udvidede paa en saadan Maade, at vi næsten havde haft Tab ved alle nye Anlæg, og kunne nogle af de mindre erstattes ad privat Bei ved Telefonanlæg, tror jeg, at det vilde være i Statens Interesse. Det er jo heller ikke Lovforslagets Mening at ville lægge nogen Hindring paa den private Foretagelsesaaend, det er meget mere Meningen at ville sikke den en Beskyttelse, som den ikke hidtil har havt, idet de, som have faaet Koncession paa saadanne Anlæg, da ikke behøve at frygte, at Nogen skal konkurrere med dem; denne Sikkerhed have de ikke for Diebliffet. Og samtidig faar Staten den samme Beskyttelse, forsaavidt Ingen kan anlægge nogen Telefonledning, da Staten har Eneretten. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at Telefonanlæg kunne gjøre megen Nytte i private Hænder og kunne gjøre det, uden at Staten paa nogen Maade har Grund til at beklage sig over denne Virksomhed.

Schlegel: Den høitærede Indenrigsminister har misforstaaet mig i et enkelt Punkt. Jeg er netop enig i, at naar et Telegrafanlæg først er tilstede, maa Telegrafvæsenet ogsaa have Ret til at komme ind paa den Privates Grund og føre Tilsyn med, at Anlægget holdes i Orden, og ogsaa formodentlig til at gaa saa vidt som til at bestjære Plantninger, Træer, Buskværter osv. Jeg tror ogsaa, at vi kunne være tilfredsstillede ved de Regler, der gives i Lovudkastet om Erstatning for den Stade, der derved foraarjages. Men det, som jeg mente, at der var Anledning til at træffe Garantier imod, det var, naar der kom et Forlangende om et nyt Anlæg paa en privat Grund, og Eieren modsatte sig det; det er i saadanne Tilfælde, jeg mener, at der maa tages Forholdsregler imod, at Eieren skal blive forurettet af det Offentlige. Det er ikke min Mening, at det Offentlige er tilbøieligt til at chikanere Eieren, jeg stoler, tror jeg, saa meget som Nogen paa det Offentliges Humanitet og Smødefommen, men det forekommer mig, at naar der skal gives en Lov om Ordningen af disse Forhold, maa vi som Repræsentanter for Befolkningen paa se, at der ogsaa tages Garantier for, at Befolkningens Interesser kunne varetages, hvis Regjeringen vilde tilfidsætte Hensyn, som jeg er overbevist om, at den altid vil tage.